

Iva Pinjuh Stjepović

odvjetnica

stečajna upraviteljica

medijatorica

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Stalna služba u Karlovcu

Predmet: St – 3180/2024
PŽ – 2410/2026

Stečajni dužnik: **VEGGIE d.o.o. u stečaju**, Razljev, Pešenička ulica 23,
OIB: 71138392708, zastupan po stečajnoj upraviteljici Ivi Pinjuh
Stjepović, Zagreb, Preradovićeve ulica 25

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

stečajnog dužnika zastupanog po stečajnoj upraviteljici

Uvodno, ističe se kako je stečajni dužnik, ovdje podnositelj ovog prijedloga, zastupan po stečajnoj upraviteljici Ivi Pinjuh Stjepović, koja ima položen pravosudni ispit, stoga sukladno čl. 91.a Zakona o parničnom postupku dostavljam svjedodžbu o položenom pravosudnom ispitu.

DOKAZ: svjedodžba o položenom pravosudnom

I.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, dana 10. lipnja 2026.g., donio je rješenje u predmetu PŽ-2410/2026 prema kojem je odlučeno kako se:

- odbija žalba stečajne upraviteljice kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj St-3180/2024 od 05. svibnja 2026.g.

Navedeno rješenje stečajna upraviteljica stečajnog dužnika zaprimila je 19. lipnja 2026.g. i u zakonskom roku podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije.

DOKAZ: rješenje PŽ-2410/2026

II.

Prvostupanjskim Rješenjem poslovni broj St-3180/2024-58 od 5. svibnja 2026. Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu ispravio je tablicu ispitanih tražbina poslovni broj St-3180/2024-41 od 30. listopada 2025. i rješenje o utvrđenim tražbinama poslovni broj St-3180/2024-42 od 30. listopada 2025. u odnosu na tražbine prvog višeg isplatnog reda za taksativno navedene vjerovnike te dodao redni broj 15. Republika Hrvatska, Agencija za osiguranje radničkih tražbina, OIB 04323472109, Zagreb, Frankopanska 11, iznos utvrđene tražbine od 4.550,80 EUR. Iz obrazloženja rješenje proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio primjenom odredbe čl. 32. st. 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj: 70/17 i 18/23; dalje ZORT).

Protiv navedenog rješenja stečajna upraviteljica dužnika podnijela je žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu da rješenje ukine. U žalbi je, u bitnom, navela da je navedena odluka protivna Stečajnom zakonu jer se okolnost prijenosa tražbine zakonskom subrogacijom ili dobrovoljnim prijenosom tražbine sa jednog na drugog vjerovnika ne utvrđuje ispravkom tablice ispitanih tražbina već se taj prijenos tražbine uzima u obzir kod sastavljanja diobenog popisa. U prilog navedene tvrdnje pozvala se na odluku

Visokog trovačkog suda poslovni broj PŽ-3662/2023-2 od 14. studenog 2023., a u kojoj je zauzeto takvo stajalište.

DOKAZ: rješenje poslovni broj St-3180/2024,
rješenje poslovni broj PŽ-2410/2026

III.

a)

Protiv drugostupanjskog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, oznake PŽ-2410/2026 od dana 10. lipnja 2026.g., stečajni dužnik zastupan po stečajnoj upraviteljici, podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije na temelju odredbe članka 385 a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 70/19 [80/22](#), [114/22](#), [155/23](#), 146/25 dalje u tekstu: ZPP), iz razloga što smatra da odluka o sporu ovisi o rješavanju materijalnopравnih i postupovnopравnih pitanja važnih za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, i za razvoj prava kroz sudsku praksu, pogotovo s obzirom da je riječ o pravnom pitanju o kojem postoje suprotne odluke.

Podnositelj prijedloga smatra kako Vrhovni sud treba dopustiti reviziju u navedenom pravnoj stvari iz razloga što:

- povodom revizije može se očekivati odluka o pravnom pitanju koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj sudske prakse;
- praksa viših sudova nije jedinstvena, odnosno iz drugostupanjskih odluka koje se dostavljaju u prilogu vidljiva su potpuno različita shvaćanja u istoj pravnoj stvari.
- zbog ove neujednačenosti u sudskoj praksi dolazi do nesigurnosti i nepravde u primjeni zakona.

Stoga, smatram da je potrebno ispitati zakonitost donesene odluke kroz reviziju. Također, ističem i kako je od izuzetne važnosti da Vrhovni sud svojim djelovanjem zauzme jedinstven stav oko navedenog pitanja, budući da je to od krucijalne važnosti za svaki stečajni postupak u kojem se pojavi ovako pitanje jer je važno dati jasnu i nedvosmislenu smjernicu kako stečajnim upraviteljima, tako i prvostupanjskom sudu jer je riječ o pitanju koje se vrlo često susreće u praksi.

b)

U konkretnom slučaju ispunjene su pretpostavke iz članka 385.a Zakona o parničnom postupku za dopuštenje revizije i zbog povrede temeljnih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Pobijanom odlukom podnositelju je povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske te člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Pravo na pravično suđenje ne podrazumijeva samo formalnu mogućnost pristupa sudu, već i pravo da sud odlučuje na temelju razumnog, dosljednog i nearbitrarnog tumačenja prava te da svoju odluku utemelji na ustavno prihvatljivim razlozima. Sudska odluka koja se temelji na pretjerano formalističkom pristupu, zanemaruje svrhu zakonskih odredbi ili odstupa od ustaljenih pravnih shvaćanja bez odgovarajućeg obrazloženja predstavlja povredu prava na pravično suđenje.

Istodobno je povrijeđeno i ustavno načelo jednakosti svih pred zakonom iz članka 14. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske. Načelo jednakosti zahtijeva da sudovi u bitno jednakim

činjeničnim i pravnim situacijama pravo primjenjuju jednako, odnosno da svako odstupanje od ustaljene sudske prakse bude jasno, razumno i uvjerljivo obrazloženo. U suprotnom dolazi do arbitrarnog postupanja koje pojedinu stranku stavlja u nepovoljniji pravni položaj u odnosu na druge sudionike u istovrsnim postupcima.

U ovom predmetu pobijana odluka upravo dovodi do takve nejednakosti. Pravnim shvaćanjem zauzetim u pobijanoj odluci podnositelj je stavljen u neravnopravan položaj u odnosu na druge sudionike stečajnih postupaka, pri čemu za takvo odstupanje nisu dani dostatni ni uvjerljivi razlozi. Time je narušeno ustavno jamstvo jednakosti pred zakonom, kao jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske.

c)

U konkretnom slučaju nije sporno pravo Agencije za osiguranje radničkih tražbina na zakonsku subrogaciju niti prijelaz tražbine na Agenciju temeljem Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

Sporno je isključivo pitanje kakav procesnopravni učinak u stečajnom postupku proizvodi promjena osobe vjerovnika nakon što je tražbina već pravomoćno utvrđena te predstavlja li takva promjena osnovu za ispravak tablice ispitanih tražbina ili novi vjerovnik stupa u pravni položaj svoga prednika sukladno članku 146. Stečajnog zakona, bez potrebe za ispravkom tablice ispitanih tražbina.

Upravo o navedenom pitanju praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena.

Naime, u ranijoj odluci poslovni broj **PŽ-3662/2023-2 od 14. studenoga 2023.** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje kako promjena vjerovnika nakon utvrđenja tražbine nije razlog za ispravak tablice ispitanih tražbina. Sud izričito navodi kako je ispravak tablice dopušten isključivo u slučaju iz članka 271. stavka 2. Stečajnog zakona te da stjecatelj tražbine, ako su ispunjene pretpostavke iz članka 146. Stečajnog zakona, stupa u pravni položaj svog prednika i svoja prava ostvaruje u postupku diobe stečajne mase, bez potrebe za ispravkom tablice ispitanih tražbina.

S druge strane, u odluci poslovni broj **PŽ-2410/2026-2 od 10. lipnja 2026.** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrdio je odluku prvostupanjskog suda kojom je upravo zbog promjene osobe vjerovnika izvršen ispravak tablice ispitanih tražbina, pozivajući se na odredbu članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina. Pritom je drugostupanjski sud bio upoznat s ranijom odlukom poslovni broj PŽ-3662/2023-2 jer se žalitelj na nju izričito pozvao, međutim zauzeo je drukčije pravno shvaćanje smatrajući da zbog primjene posebnog zakona navedena odluka nije primjenjiva.

Iako se navedene odluke temelje na različitim zakonskim odredbama, obje otvaraju isto procesnopravno pitanje, odnosno pitanje učinka promjene osobe vjerovnika nakon pravomoćnog utvrđenja tražbine te odnosa članka 146. Stečajnog zakona prema članku 32. stavku 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

Na navedeno pitanje Vrhovni sud Republike Hrvatske do sada nije dao odgovor, zbog čega postoji potreba za dopuštenjem revizije radi zauzimanja jedinstvenog pravnog shvaćanja.

Iz spisa predmeta proizlazi kako je Agencija za osiguranje radničkih tražbina, nakon izvršene isplate tražbina radnika, obavijestila prvostupanjski sud da je temeljem zakonske subrogacije stupila u pravni položaj ranijih vjerovnika te predložila ispravak tablice ispitanih tražbina.

Prvostupanjski sud prihvatio je navedeni prijedlog te ispravio tablicu ispitanih tražbina, a Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijanom odlukom potvrdio je takvo rješenje pozivajući se na odredbu članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

Međutim, podnositelj smatra da pobijana odluka nije odgovorila na ključno pravno pitanje koje se pojavljuje u ovom predmetu.

Naime, nije sporno da Agencija temeljem Zakona o osiguranju radničkih tražbina stječe tražbine koje je isplatila radnicima niti je sporno da stupa u njihov pravni položaj.

Sporno je isključivo pitanje proizvodi li takva promjena vjerovnika procesnopравnu posljedicu u vidu ispravka tablice ispitanih tražbina ili Agencija, kao i svaki drugi stjecatelj tražbine, ostvaruje svoja prava u stečajnom postupku temeljem članka 146. Stečajnog zakona, bez izmjene pravomoćno utvrđene tablice.

Upravo je o tom pitanju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske već zauzeo pravno shvaćanje u odluci poslovni broj **PŽ-3662/2023-2**, u kojoj je izričito naveo da izvan slučaja propisanog člankom 271. stavkom 2. Stečajnog zakona sud nije ovlašten naknadno intervenirati u tablicu ispitanih tražbina niti u rješenje o utvrđenim tražbinama te da novi vjerovnik svoja prava ostvaruje stupanjem u pravni položaj ranijeg vjerovnika u postupku diobe stečajne mase.

Dakle, prema navedenom pravnom shvaćanju, činjenica promjene osobe vjerovnika nije od utjecaja na sadržaj tablice ispitanih tražbina.

S druge strane, pobijanom odlukom potvrđen je upravo suprotan procesni učinak. Naime, promjena osobe vjerovnika smatra se dostatnim razlogom za ispravak tablice ispitanih tražbina, uz obrazloženje da takva obveza proizlazi iz članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

Podnositelj smatra da se time otvara pitanje međusobnog odnosa Stečajnog zakona i Zakona o osiguranju radničkih tražbina koje do sada nije razriješeno u praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Naime, Stečajni zakon predstavlja temeljni zakon kojim je uređeno vođenje stečajnog postupka, uključujući prijavu, ispitivanje i utvrđivanje tražbina te pravne posljedice njihova prijenosa.

Odredba članka 146. Stečajnog zakona uređuje upravo pitanje prijenosa tražbine tijekom stečajnog postupka te propisuje da stjecatelj tražbine stupa u pravni položaj svoga prednika. Pri tome navedena zakonska odredba ne razlikuje pojedine kategorije vjerovnika niti razlikuje dobrovoljni prijenos tražbine od zakonskog prijelaza tražbine.

Pobijana odluka, međutim, polazi od pretpostavke da se na Agenciju primjenjuje drukčiji procesni režim od onoga koji vrijedi za sve ostale stjecatelje tražbina.

Takav zaključak nije bez značaja jer dovodi do različitog procesnog položaja vjerovnika u istom stečajnom postupku.

Naime, prema pravnom shvaćanju iz odluke **PŽ-3662/2023-2**, svaki stjecatelj tražbine svoja prava ostvaruje stupanjem u pravni položaj prethodnog vjerovnika bez potrebe za ispravkom

tablice ispitanih tražbina. Nasuprot tome, prema pobijanoj odluci Agenciji se priznaje pravo na naknadni ispravak tablice ispitanih tražbina upravo zbog činjenice da je novi vjerovnik.

Pobijana odluka pritom ne daje odgovor zbog čega bi zakonska subrogacija Agencije imala drugačiji procesnopravni učinak od svakog drugog prijenosa tražbine uređenog člankom 146. Stečajnog zakona, niti obrazlaže zbog čega bi se na Agenciju primjenjivala drukčija procesna pravila od onih koja vrijede za sve ostale vjerovnike.

Upravo zbog toga riječ je o pravnom pitanju koje nadilazi okolnosti ovog konkretnog predmeta te zahtijeva zauzimanje jedinstvenog pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

IV.

S obzirom na sve prethodno navedeno, podnositelj smatra da odluka u ovom predmetu ovisi o rješenju sljedećih pravnih pitanja važnih za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

1. Primjenjuje li se odredba članka 146. Stečajnog zakona, prema kojoj stjecatelj tražbine stupa u pravni položaj svoga prednika, jednako na sve stjecatelje tražbina u stečajnom postupku ili je Agencija za osiguranje radničkih tražbina, temeljem članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina, izuzeta od primjene navedenog pravila?

Odgovor na navedeno pitanje važan je jer određuje postoji li u stečajnom postupku jedinstveni procesnopravni režim za sve vjerovnike ili zakon uspostavlja različit procesni položaj pojedinih vjerovnika.

Naime, ukoliko se prihvati pravno shvaćanje iz pobijane odluke, proizlazi da svi stjecatelji tražbina, osim Agencije za osiguranje radničkih tražbina, svoja prava ostvaruju isključivo stupanjem u pravni položaj prethodnog vjerovnika bez potrebe za ispravkom tablice ispitanih tražbina, dok se Agenciji priznaje pravo na naknadni ispravak tablice ispitanih tražbina.

Takvo pitanje do sada nije razriješeno u praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a odgovor na njega od neposrednog je značaja za sve buduće stečajne postupke u kojima dolazi do prijenosa tražbina.

2. Predstavlja li odredba članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina samostalnu pravnu osnovu za ispravak tablice ispitanih tražbina ili se ista mora tumačiti zajedno s odredbom članka 146. Stečajnog zakona kao temeljnog zakona kojim je uređeno pitanje prijenosa tražbina u stečajnom postupku?

Odgovor na navedeno pitanje važan je radi pravilnog tumačenja međusobnog odnosa Stečajnog zakona i Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

Naime, pobijana odluka polazi od stajališta da članak 32. stavak 4. ZORT-a predstavlja dostatnu pravnu osnovu za ispravak tablice ispitanih tražbina, dok iz ranije odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske proizlazi da promjena vjerovnika nije razlog za ispravak tablice, već da novi vjerovnik stupa u pravni položaj svoga prednika u skladu s člankom 146. Stečajnog zakona. Stoga je potrebno zauzeti jedinstveno pravno shvaćanje o međusobnom odnosu navedenih zakonskih odredbi.

3. Može li promjena osobe vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o utvrđenim tražbinama predstavljati osnovu za ispravak tablice ispitanih tražbina ili se takva promjena odražava isključivo u postupku diobe stečajne mase?

Odgovor na navedeno pitanje od neposrednog je značaja za velik broj stečajnih postupaka u kojima nakon ispitnog ročišta dolazi do prijenosa tražbina.

Naime, u odluci poslovni broj **PŽ-3662/2023-2** zauzeto je stajalište da promjena vjerovnika nema za posljedicu ispravak tablice ispitanih tražbina, dok je u odluci poslovni broj **PŽ-2410/2026-2** potvrđen upravo takav ispravak u slučaju prijenosa tražbine na Agenciju za osiguranje radničkih tražbina. Stoga postoji potreba da Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzme jedinstveno pravno shvaćanje koje će osigurati ujednačenu primjenu prava i pravnu sigurnost u svim budućim stečajnim postupcima.

4. Može li se odredba članka 32. stavka 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina tumačiti na način da uvodi iznimku od procesnog uređenja propisanog Stečajnim zakonom, bez izričite zakonske odredbe da se isključuje primjena članka 146. Stečajnog zakona?

Navedeno pitanje važno je radi razgraničenja primjene općeg i posebnog zakona te određivanja granica primjene načela *lex specialis derogat legi generali*. Odgovor na navedeno pitanje važan je ne samo za ovaj predmet, već i za sve buduće slučajeve u kojima posebni zakon uređuje pojedina pitanja koja proizvode procesnopravne učinke u stečajnom postupku

V.

S obzirom na navedeno, predlaže se da Vrhovni sud Republike Hrvatske **dopusti reviziju** na temelju ovog prijedloga za dopuštenje revizije te donese odluku kojom se dopušta podnošenje revizije protiv drugostupanjske odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, od dana 10. lipnja 2026.g., iz predmeta PŽ- 2410/2026, s obzirom da odluka ovisi o pravnom pitanju koje je važno za odluku u sporu i osiguranju primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Prilog:

- svjedodžba o položenom pravosudnom ispitu;
- rješenje PŽ – 2410/2026 VTS-a;
- rješenje St- 3180/2024 Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu
- rješenje PŽ – 3662/2023 VTS-a (drugačija praksa)

Zagreb, 14. srpnja 2026.g.

Iva Pinjuh Stjepović
Stečajna upraviteljica